

KIRKKOSIILIT JUMALANPALVELUKSESSA

Marjo Ojalamm

Kirkkosuilit
jumalanpalveluksessa

Kirkkosiilit jumalanpalveluksessa

Kertonut ja kuvittanut

Marjo Ojalampi

Omistettu Eliakselle ja Anthonylle

Kiitos Suomen tietokirjailijat ry:lle työskentelyapurahasta

2.painos

Kuvien ja tekstin copyright © 2019 Marjo Ojalammi

Kustantaja: BONA ANIMA, Kerava, Suomi

Valmistaja: BoD- Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-94-2391-0

"HENKILÖT":

Siiliperheen jäsenet:

- Äitisiili, jolla on punainen kuono
 - Tätisiili, äidin sisko, jolla on keltainen kuono
Kolme edellisen kesäistä poikasta:
 - Veikko-siili, jolla on lippalakki ja vihreä kuono
 - Satu-siskosiili, jolla on punainen kuono
 - Siskosiili, jolla on ruskea kuono
 - Kaksi vauvasiiliä, joilla on punainen ja sininen kuono.
 - Kirkonrotta, joka on nimeltään Aurelius Rottaeus, tuttavallisemmin, Aarre. Eläkkeellä oleva kirkkohistorian professori, siis emeritus.
 - Jänis
 - Orava
 - Sisilisko
 - Rupisammakko
-
- Teoksen kuvituksessa seikkailee myös Milla-muurahainen.
-
- Papit ja kirkkokansa

Tapahtumapaikka:

Uudellamaalla sijaitseva Tuusulan Hyrylän kirkko ja kirkkopuisto.

Et varmaankaan tiedä, että Tuusulan kirkossa asuu siiliperhe.
Kirkko on puinen ja melko pieni. Se on rakennettu aivan
järven rantaan suurten puiden suojaan.

Siiliperhe on aikaisemmin asustanut erään valtavan kuusen juuristossa olevassa kolossa. Sinne ne olivat rakentaneet kodikkaan pikkupesän, jonka ne olivat sisustaneet heinillä ja puiden lehdillä. Olivatpa nämä suloiset veitikat löytäneet lähistöltä lampaanvillaakin, jolla ne olivat pehmustaneet lastenhuoneensa lattiaa. Siinä pikkuisten siilivauvojen oli hyvä aloittaa elämänsä seikkailu.

Eräänä kesänä aurinko ei juuri näyttäytynyt. Tummat pilvet peittivät taivaan. Satoi melkein joka päivä. Pesä täyttyi vedellä. Siinä ei voinut enää asua. Siiliäiti hätääntyi. Se oli juuri synnyttänyt pienet siilikaksoiset, jotka kellivät pehmeällä lampaanvillalla. Nyt villa oli aivan märkää.

Mitä tehdä? Onneksi pesässä asusti myös siiliäidin sisko eli siililasten täti.

Siilitäti on toiminnan siili. Se lähti katsastamaan lähiseudun asuntomahdollisuuksia. Pian se löysi kirkon kivijalassa siilinmentävän aukon. Tätsiili ryömi rohkeasti kiviseen ja pimeään luolaan. Siellä ei tuntunut märältä, vaan se oli täysin kuiva! Ja siellä tuoksui ihanasti vanhalta puulta.

Kesä on ollut sateinen ja siiliperheen koti Tuusulanjärven rannassa olevien suurten kuusten juuristossa on kastunut. Siilit joutuvat muuttamaan ilmastopakolaisina Tuusulan kirkkoon.

Siilinpoikanen Veikko tutustuu kirkonrotta Aarreen, joka pitää uusia tulokkaita ensin tunkeilijoina. Siitä alkaa seikkailu, jossa tutustutaan evankelis-luterilaiseen jumalanpalvelukseen ja kristilliseen, rakastavaan jumalakuvaan.

Kirja soveltuu käytettäväksi erityisesti kirkon päivä-, iltapäivä- ja perhekerhoissa sekä kouluissa. Teos sopii myös kaikille heille, jotka haluavat tutustuttaa lapset jumalanpalveluksen kulkuun hauskan siilitarinan myötä.

Kirjan loppuun on koottu tiivis tietopaketti siilien elämästä sekä sanajumalanpalveluksen peruskaava.

Kirjoittaja ja kuvittaja, Marjo Ojalampi on koulutukseltaan teologian maisteri, joka on aikaisemmin julkaissut viisi aikuisille suunnattua teosta. Hänelle erityisen tärkeää on luonto ja sen monimuotoisuus.

